

en, wanneer onze
uitspraak over de
sis en wat zij be-
n afhangen.
it de regering.

en we, dat om
t te spoedig we-

g te worden ge-
t-crisis en van de
r ook zal men er
even of het deel
d werkelijk nood-

als onze kwalite-
weten: we zijn er
e Kabinet te zien.

positie-partijen te
waad kunnen.

ijbelang en lands-
nationaal belang

HEPP.

ST.

gegaafd man als
tor mag worden

jaren van zijn
reinen der God-
unde in een aan-
grijs steeds door
en deze geschrift-
ie altijd van den

den Auteur ge-
niet het min-
lijk-gestempeld
nde bekendheid

ft, heeft wel op
en van Dr Wie-
ren waardeeren.

hij daarbij den
ntmoet en in de
riëntoerden theo-

chter m.i. geen.
n Dr Wielenga's

zoeker de ver-
en belangstelling

e Bijbel als
dezer dagen in

en vorm hij den
erscheen. Want

philosofisch- en
ding van al dome-
nische, dat de

elenga's schrijft-
riften kwam dat

it het 'tstempel
fen Auteur, hier

verp, en dus is
oonijke, 'tmeest

r, zooals we die
geschriften, ken-

ielenga's levens-
rwerp volkomen

+ zeggen, elkaar
niting te komen

stef als dese
l te kunnen ont-

aterie, veelzijdig

alles religieus-
elenga om haar

hij altijd in den
of meer duidelijk

n wat hij schreef
van 'n lezingen

het volste recht
dek het boek is

llen behandelen
dankbare erken-

angrijken arbeid
gen, een arbeid

s als uit aesthe-
plaats voor het

itgave zich we-
n aanzien want

iet kan worden
ere rechtvaardig

Daarom meenen
te mogen wijden

leene, inleidende
reced is) en een

nlijke stof. Liter-
l weergave zijn

in zijn rijke ver-
en.

dei doel", aldus
Vooraf". — In

te leveren tot de

zuivere en innige kennis van de Heilige Schrift. De Bijbel is een tempel met verschillende poorten. Ik wil U binnenleiden door „de deur des tempels genaamd de Schoone“... „In de tweede plaats heb ik mij ook ten doel gesteld de schoone waarheid in dienst van de ware schoonheid te stellen.“

In dit begin-accorde van de klanken-symphonie, die deze studie is, klinken al dadelijk de mar-quanten tonen van het boek op, en hooren we den theoloog-philosoof-literator. En de aansluiting bij vroegeren arbeid vinden we in de volgende regels, die tegelijk het onderwerp in z'n literaire omlijsting zetten: „Sommigen... willen de aanwezige kunst modelleeren naar het Christelijke beeld. Deze poging is tot mislukking veroordeeld. Hoezeer wij ook oprechte bewondering koesteren voor de moderne kunst, als gave van Gods algemeene genade, haar stijl bloeit op uit een ander beginsel en kan daarom de onze niet zijn. Onze roeping is, niet de bestaande kunst te huwen aan het christendom, maar in den weg van zich verdiepende en verbredende reformatie, zelf te komen tot het scheppen van een eigene Christelijke kunst. Deze herleving moet, gelijk immer, haar oorsprong nemen in de verjongde liefde tot de schoone waarheid, die ook de bron en het voorbeeld der ware schoonheid is.“... „Wij leenden van de modernen, meermalen tot schade van onzen Christelijken levens-bloei. Wij moeten weer weten, dat zulks niet mag en ook niet behoort. De geschiedenis zelve is het bewijs, dat de Heilige Schrift, dat is de Heilige Geest in de Schrift, de inspiratie geeft tot het scheppen van een kunst, die den toets van vergelijking met de meest sublieme kunst der modernen doorstaat.“

Wie goed leest, ziet inderdaad in deze woorden niet slechts de introductie voor dit boek, maar ook de verbinding met, of beter nog, de belangrijke uitbreiding van te voren verschenen boeken als „Moderne Letterkunde“ en „Moderne Letterkunde en Christelijke Opvoeding“. De Bijbel als boek van „Schoonheid“ is de architraaf, die deze beide verbindend, den arbeid van Dr Wielenga maakt tot een monument van christelijk-literaire studie.

Dan overgaande tot het Inleidend deel. „De Schoonheid en de Bijbel“, wijst de Auteur allereerst op „de herleeft bewondering voor den Bijbel“. Met de eerlijke poging „om den Bijbel opnieuw aan de cultuur dienstbaar te maken“ beweegt zich de moderne belangstelling in de lijn van de groote denkers. En al is er in deze opwaking zooals die uit verschillende pogingen tot herstel blijkt, ook iets ontrustends, omdat hij velen niet het minste besef aanwezig is van den Bijbel als het Evangelie Gods, toch blijft het feit zelf onze aandacht waard. Tegenover deze, onjuiste, aanvaarding van de schoonheid van den Bijbel, stelt Dr Wielenga dan de juiste diagnose, uitgaande van den Bijbel als het Woord van God en als zodanig openbaring van het wezen der schoonheid. In een beknopte, duidelijke samenvatting van het vele, dat daarover reeds geschreven werd, wordt daarbij dat wezen der schoonheid ontloerd, ook in zijn reflex in het schoonheidsbesef van den mensch.

Meer in 't bijzonder wijdt dan de schrijver zijn aandacht aan een beschouwing van de schoonheid in het licht der particuliere genade, welke „wezenlijke taak“ mede is „de wereld-ontwikkeling weer aan te knopen, waar ze bij den zondeval afbrak en haar te leiden tot het schoonheidsdoel, waartoe zij bestemd was“. Zoo komt hij vanzelf tot een behandelen van de „factoren, die de schoonheid des Bijbels bepalen“.

Deze zijn allereerst de Goddelijke overvloed, waarvan de Bijbel getuigt, en dan het verband tusschen de Israëlitische volksziel en de ziel van den Bijbel. In een buitengewoon-mooi gestyleerd betoog, proeve van het stylistisch vermogen, dat Dr Wielenga kenmerkt, toont hij aan, hoe Israëls volksziel is opgevoed en voorbereid tot het voortbrengen van den Bijbel, in haar aanraking met de cultuur-schoonheid van Egypte, in haar ondervinding van de schoonheid der woestijn, van het land Kanaän, van de natuur in haar overvloedige veel-ervaring en hoe ook Israëls geschiedenis, die de „miraculeuze bewijzen“ deed ervaren van de verkiezing tot volk-van-God, ten dezen van groote betekenis is geweest.

Meer dan één fragment van dit gedeelte (b.v. Abraham, de mystieke schoonheidskenner, Israël en de schoonheid der woestijn) is in z'n teekening en kleur christelijk-literaire kunst van het zuiverste gehalte, proza-kunst in den vollen zin van het woord. Daardoor mede wordt de lectuur van deze oriënteerende bladzijden van het boek een genot; want getuigende van schoonheid en schoonheids-ontroering, brengen ze zelf schoonheid en schoonheidservaring, door de virtuositeit van hun taal. Het is wellicht de inspiratie geweest van wat Dr Wielenga ging beschrijven „de schoonheid van het taal-instrument“, die tot zoo meesterlijke uitbeelding hem opvoerde.

Na de behandeling van de taalschoonheid, die het Hebreeuwsch en het Nieuw-Testamentische Grieksch bevatten en door den Bijbel wordt weerspiegeld, besluit de Schrijver dit Inleidend gedeelte met een beschouwing van „de waardeering van de schoonheid des Bijbels“.

Waar men soms uit „verklaarbare schuwheid“,

die voortvloeit uit eerbied voor den Bijbel, huiverig zou zijn voor een opzettelijke studie van den Bijbel als boek van schoonheid, stipuleert de Schrijver duidelijk, dat hij allereerst de Heilige Schrift ziet als het „Boek der Waarheid“. Maar, „wanneer wij van dit beginsel uitgaan, en het voortdurend vasthouden, is het geen gevaarlijke onderneming, maar veelmeer een stichtelijk en Godverheerlijkend werk, den Bijbel uit het oogpunt van schoonheid te beschouwen... „De schoonheid van den Bijbel zuiver waardeeren doet gij, als gij begint met haar op den achtergrond te zien en te verstaan, dat ze ter openbaring van het Evangelie bijkomstig is, maar daarna, wanneer gij in het Woord uw God hebt teruggevonden, diezelfde schoonheid als het hoogtepunt en de gloriekroon ziet, omdat ze u is de afstraling van Gods heerlijkheid en het middel tot Gods verheerlijking“.

Is op deze wijze beantwoord de vraag of wij de schoonheid van den Bijbel mogen waardeeren, dan komt daarnaast op de vraag, in hoeverre wij den Bijbel als boek van schoonheid kunnen eeren. Daarop antwoordt Dr Wielenga, dat „het erkennen, het eeren en het beoefenen der schoonheid niet alleen Godverheerlijkend, maar ook menschverheerlijkend“ (is), dat wij dus voor een moeten staan, daarbij rekening houdend met de praktische bezwaren, die onvermijdelijk aan vertaling verbonden zijn, en het genieten altijd een genieten ten deele doen zijn.

Na deze breede introductie, die de aandacht vestigt op het vele, dat rondom het onderwerp ligt en dat gekend en erkend behoort te worden, zal men den Bijbel als boek van schoonheid kunnen zien, komt Dr Wielenga dan tot de behandeling van zijn eigenlijke stof in het tweede deel van het boek.

Daarover dan nader in het volgende artikel.

C. T.

PERS-SCHOUW.

De inquisitoriale classis.

Men vraagt mij, plaats te willen inruimen voor onderstaand artikel; de vraag komt op uit den kring der lezers. Het is van den Heer Frederik Kuiper, te Hilversum, die de aldaar verschijnende Geref. Kerkbode grootendeels redigeert. Hij schrijft over de Acta van de Particuliere Synode van Noord-Holland, welke over de kwestie-Geelkerken te oordeelen had. En in verband daarmee over de classis Amsterdam, die voor alle gansch verzekerde zegelingen van de „liberale pers“ als de samen-scholing van inquisitors te boek staat. O.m. zegt de heer Kuiper (om der wille van den onder ons zeer bekenden naam voegt de opmerking, dat hij een broeder is van den Haarlemschen predikant):

Ook deze Acta dragen, gelijk al dergelijke stukken het stempel van het koude officieele. Het heeft inderdaad wat voor, dat notulen en d.g. kort zijn en zakelijk. Toch zou o.i. hier meer dan ooit het milieu en de stemmings-atmosfeer, waarin de zaak-Geelkerken ter Classis en op de Synode werd behandeld het juiste licht op de zaak doen schijnen. Men vergeet daarbij niet, dat de zittingen, inzonderheid van de Classis, meermalen werden onderbroken door pauzen, waarin Commissies zich moesten beraden, pauzen, die meer dan eens urenlang duurden. En het is maar zelden geweest, dat, enkele Amsterdamsche afgevaardigden uitgezonderd, de leden der Classis zich verzuimden. Er was alle gelegenheid in die tusschenpoozen voor de afgevaardigden, dominees en ouderlingen, om in particulier onderhoud elkanders meening over de kwestie te hooren. Ik zal, althoe-wel, bijna alle zittingen bijgewoond hebbende, er natuurlijk niet aan denken om wat in particuliere gesprekken gezegd werd, openbaar te maken! Alleen kan dit wel gezegd worden, dat bij alle leden van Classis en Synode, eene ernstige stemming heerschte en een besef van het gewicht der zaak. Daartegen verzinken enkele particuliere uitlatingen, die den schijn geven van eene andere stemming, volkomen in het niet.

Er werd gevoeld, dat we voor een crisis staan of komen zullen. En al was de gedachte overwegend, om niet het materiële, ten opzichte waarvan men in waardeering kan verschillen, op te offeren aan het formeels, toch bleek telkens weer het ernstig streven om aan de positie van den beschuldigde geen schade te doen.

Trouwens, ieder, die weet welk een invloed de predikanten, ook al zijn ze iets minder in aantal, op de ouderlingen hebben, en hier bij eene onjuist-formeels behandelende de rechtspositie der predikanten in gevaar kwam, zal dit beseffen. Maar ook de ouderlingen (op wier oordeel, voor zooveel ze uit Zuid zijn, men zich ten opzichte van de proek-coupure gaarne beroept, maar over wie, als ze uit „de provincie“ zijn, nog wel eens laiddunkend gesproken wordt) waren in groote meerderheid bevreesd om onbillijk te wezen.

Het artikel bevat nog meer, dat ik evenwel, om den schijn van partijdigheid te vermijden, weglaat.

Maar het is goed, dit te lezen van een ooggetuige. Hier gaat het niet over een bepaald persoon of kerke-raad, doch over een groep van menschen, over wie, naar mijn vaste overtuiging, geweldig gelasterd is, toen zij als inquisitors werden geworpen voor de lui-zenden, die te slappend zijn voor inquisitie, en daarom goedkoop schelden erop hebben. Die in het wezen der zaak geen haar beter zijn dan mijn kerkelijk zusje, dat op de cultuur of een luter zegeningen afgeeft, simpel en alleen, omdat ze te nigtmergeld is, om er aan mee te doen. Ze wordt flink op haar nummer gezet tegenwoordig; en ze heeft ook een vernaminkje verdiend. Maar ze heeft onder haar rechters veel familie, mijn

arme, toberige hoofdschuddend vrouwtje. Ook onder de rechters, die het hebben tegen de inquisiteurs...

Promotierecht voor Kampen.

Het studentencorps Frides Quaeris Intellectum aan de Theol. School te Kampen heeft een motie gepubliceerd, waarin wordt aangedrongen op toekenning van het promotierecht aan de Theologische School te Kampen. Wie bedenkt, dat over 5, 6 jaar de meesten van hen predikant zullen zijn en leden van classicale vergaderingen, zal, ook als hij de mogelijkheid in rekening brengt van verandering van opinie op later leeftijd, toch erkennen, dat deze uitdaling iets kan beteekenen voor de toekomst der kerken, indien later de stemmen, die nu voor een motie keurig stemmen, tot „keurstemmen“ zullen gepromoveerd zijn.

De persstemmen zijn niet eensluidend. Tegen het principe verklaarde zich bij mijn weten nog niemand in de laatste weken. Wel waren er voorstanders, die wezen op Delft, Rotterdam, Wageningen, waar ook gepromoveerd wordt.

Wij laten hier twee stemmen spreken. Eerst van „Friesch Kerkblad“ (ds v. d. Meulen):

Ik vrees, dat de heeren studenten, natuurlijk met de beste bedoelingen, door het aannemen van deze motie en de publicering daarvan in de pers niet verstandig hebben gehandeld. Ik wil daarmee niet zeggen, dat de toekenning van het jus promovendi aan de Theol. school niet goed is. Dat laat ik heel-maal in het midden. Doch met het oog op de be-roering en de onrust in onze kerken zou het moge-lijk kunnen zijn, dat deze nog werd vermeerderd, dat nieuwe geschilpunten, waarover in vroeger dagen reeds meermalen gekibbel werd, nogmaals de gemoeieren in beweging brengen. Met betrek-king tot onze Theol. school kan met dank aan den Heere thans geconstateerd, dat zij in waarheid de school der kerken is geworden, die wij allen liefhebben en waarvoor we allen het goede zoeken. Haar bloei en wasdom is voor ons allen een oorzaak van groote blijdschap. Er zijn echter broederen, die in gemoede overtuigd zijn, dat het niet op den weg der kerken ligt, wetenschappelijke graden toe te kennen. Volgens deze broeders doen de kerken verstandiger, wanneer ze de beoefening der wetenschap open laten aan de Universiteiten en zich bepalen tot het onder-houden van een eigen opleiding tot het predik-ambt. Wat heeft het nu voor nut, hierover weer een gekibbel te beginnen? De vrienden van de Theol. school die haar liefhebben met verstand, moeten dankbaar zijn voor den zegen, waarmee de Heere haar kennelijk bewelddigt en om des lieven vredes wil niet weer oprakelen het oude geharrewar, dat in vroegere jaren vernomen werd.

Voor al in dezen tijd zou het funest van uitwer-king zijn. Bovendien, zoo zoetjes aan vermeerderd het getal dergenen, die een voorstel bekenning van het j. p. niet onvriendelijk gezind zijn, al willen ze niet meewerken om van deze zaak een hoofzaak te maken. Het komt mettertijd wel in orde. Die gelooven haasten niet.

Ik ga natuurlijk hier niet op de zaak zelf in, al heb ik een opinie. Alleen zou ik zeggen, dat de studenten, wat ze ook zouden voorstellen, zich niet behoeven te laten verslaan door den laatsten volzin. Want die heeft geen normatief gezag; doch wordt er eerder door veroordeeld. Wel slaat hij in een evangelisch gezag, doch die zijn toch niet onfeilbaar. Maar in den bijbel is de zin „die gelooven haasten niet“, nergens te vinden. Immers, de Statenvertaling is de Bijbel niet. En in Jes. 28 vertaalt de één: „die gelooft, vlucht niet“, en de ander: „die gelooft wordt niet beschaamd“.

Hier volgt, wat dr C. Bouma schreef in Geref. Kerkblad voor Overijssel en Drente:

Jarenlang heeft de kwestie van het doctoraat aan de Theologische School gerust. Maar nu hebben de studenten aan de School haar weer naar voren gebracht. Wat ook geen verwondering kan wekken. Nu het studentental zoo geklommen is, zullen er waarschijnlijk steeds meer komen, die pogen, den doctoralen titel te verwerven.

De eenige weg daartoe is, of aan een Rijks-Uni-versiteit of aan de Vrije Universiteit hun studien te gaan voortzetten. Het eerste is praktisch onmogelijk, daar de examens der Theol. School niet erkend worden en een candidaat dus al zijn examens over moet doen. Afgedacht dan nog van de vraag, of studeeren aan een Rijks-Universiteit gewenscht zou zijn, waar we zelf onze eigen Universiteit hebben.

En de Vrije Universiteit heeft den weg gemakke-lijk gemaakt, door het Kamper candidaatsexamen te erkennen. Vroeger moest men het candidaats-examen overdoen.

Toch heeft het overgaan naar de Vrije Universiteit zijn bezwaren. Een Kamper candidaat komt daar in een vreemde wereld door anderen leerzaam, andere professoren, andere handboeken, enz. Het meest wen-schelijk ware het promoveeren te Kampen zelf.

Er is niets dat hieraan in den weg staat. De positie der Theol. School is zóó gestabiliseerd, mee door het nieuwe gebouw en het groote aantal van haar studenten, dat de kwestie van éénheid van opleiding vermoedelijk wel voor onafzienbaren tijd van de baan zal zijn.

Op dit werk behoort nog de kroon door de toe-kenning van het promotierecht.

Ik weet echter niet, of de door het Kamper Studentencorps gepubliceerde motie wel zal leiden tot het gewenschte doel.

Het is niet onmogelijk, dat de Generale Synode deze motie voor kennisgeving aanneemt, omdat haar niet een bepaalde vraag op kerkelijke wijze wordt gedaan.

Me dunkt, dat de Studenten beter hadden gedaan, aan de Curatoren te verzoeken, bij de Generale Synode een voorstel tot toekenning van het pro-motierecht te doen. Dan kwam er een bepaald voor-stel ter tafel op de Synode.

Misschien, dat de Curatoren er een voorstel van maken. Of dat eenige kerk het voorstel ter Classicale vergadering indient.

En hier is nog een derde persstem:

Flink zoo!

Maar waar dat gestaan heeft, weet ik niet.

Maar 't was een stem.

Van een, die „keursten" had.

Of „adviseerende stem", zijnde emeritus.

Komen er andere stemmen, gewis, ze zullen ook hier mogen klinken.

Uitbouw der belijdenis.

In verband met de kwestie-Geelkerken en de vraag, welke de taak is van de komende Generale Synode, schrijft ds H. S. Bouma van Leeuwarden in „Friesch Kerkblad":

Wel worden we door het Amsterdamse geding er aan herinnerd, dat we moeten voortwerken aan de zaak, die we in 1920 op ons hebben genomen, ook in zake den uitbouw der belijdenis aangaande de Heilige Schrift. Het goede, dat misschien uit de misère van de laatste maanden kan voortkomen, is, dat we algemeen gevoelen, hoe noodzakelijk het is, dat we voortwerken met inspanning van alle krachten en daarom de Schriftvraag zetten in het centrum van de algemeene belangstelling. Uit de studeer-kamers der theologen moet ze worden overgebracht naar de Gereformeerde menschen in ons vaderland.

Een belijdenis wordt nu eenmaal geboren, maar niet gemaakt. En wanneer thans de Synode zich zou gaan uitspreken over een gedeelte van wat te Leeuwarden gewenscht werd, dan zouden we moeten vreezen, iets te doen, waarvan we al heel spoedig spijt zouden hebben, omdat we na niet langen tijd zouden zien, een vrucht te hebben gehangen aan den Gereformeerden boom, die er niet aan gegroeid was.

Een belijdenis wordt geboren, niet gemaakt. Zeker, zeker, dat is onder ons algemeen erkend. Maar het is een ongelukkig ding, dat meestal uit twist de nieuwe confessionnele formulering opkomt; en dat in zulke perioden ledereen zegt, dat zijn ween geboortewezen zijn, en zijn tegenpartijder ze, ook al weeg-ig voor doodskrampen uitmaakt.

Men komt er niet toe, samen te baren. En het is het veiligst, niet al te lang te wachten op de activiteit der menschen, die niet in de studeerkamer zijn.

Als men in vroeger dagen daarop volhardend gewacht had, dan zouden de 3 formulieren wel nooit geboren zijn. Geuzenliedekens hebben wel een kraamkamer, die ver van de studeerkamer ligt. Maar belijdenissen niet. Ondanks alle geïdentificeerde van het verleden ruiken ze doorgaans nog al erg naar de studeerlamp.

Hetgeen maar goed is ook bij een artikel, dat zoo heel lang mee moet.

K. S.

CORRESPONDENTIE.

Een zending copie van Dr Waterink kwam niet in ons bezit en is vermoedelijk verloren geraakt, tengevolge van welke omstandigheid dit nummer in slechts zes bladzijden verschijnt.

DE UITGEVERS.

KERKNIEUWS.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Drielal te:

Houwerzijl: cand. H. Brink te Hoogersumke, cand. M. Janssens te Assen en cand. R. Oosterhof te Groningen.

Tweetal te:

Laren (N.H.): P. v. d. Spek te Spijkenisse en A. G. Wolf te Antwerpen.

Beroepen te:

Borun: H. Steen te Zoutkamp.
Edam: Herm. Knoop te Kooten.
's-Graveland: J. E. Vonckenberg te Heizen (N.H.)
Hemelum: cand. R. Oosterhof te Groningen.
Hilversum (vac. A. v. Andel): H. S. Bouma te Leeuwarden.
Kampen (vac. J. J. Westerbeek v. Eerten): G. W. Akkerhuis te Maassluis.

Maarsse: P. Jukkenekke J.P. te Epe.
Scheveningen (vac. W. H. Oosten): G. O. Donner te Emmen.
Tijne: cand. M. Janssens te Assen.
Veseroord: H. Steen te Zoutkamp.
Wierden: Joh. Jansen te IJmuiden.
Tijne: M. Janssens, cand. te Assen.

Aangenomen naar:

Gaast: cand. H. J. Hoek te Haarlem.
Werkendam: J. H. Jonker te Voorburg.

Bedankt voor:

Anna-Jacobapolder: A. Wijngaarden te Baarland.
Gerkesklooster-Stroobos: E. Beukema te Nieuw.
Raard o.a.: G. Ploos van Amstel te Oppenhuizen o.a.
Wons: G. J. Pontier te Heerlen.

Intrede te:

De Lier: W. Moene, Tekst Openb. 22:12.
Nieuwveen: J. D. Speelman, Tekst 2 Cor. 4:5-7:1.
St-Laurens: cand. A. Koning, Tekst 2 Cor. 4:7.
Strijen: A. v. d. Vegt.
Tienhoven (U): cand. E. L. Smelik, Tekst Rom. 1:11 en 12.

De J. Gispens. De J. Gispens, predikant der Geref. Kerk van Groningen, vertoelt met het oog op een rustkuur thans te Lugano in Zwitserland.

Candidaten tot den H. Dienst. De heer J. Schelhaas, beroepen predikant bij de Geref. Kerk van Tzummarum, te Hoogeveen, zal wegens voortzetting zijner studies eerst medio Juni 1926 zijn intrede in Tzummarum doen en blijft dus tot dien tijd des Zondags beschikbaar voor vacante Kerken.

CHR. GEREFORMEERDE KERK.

Tweetal te:

Drachten: H. C. Binée te Murmerwoude en P. de Smit te N. Pekela.
Harderwijk: P. J. de Bruin te Veenendaal en J. B. G. Croes te Naarden-Bussum.
Zwijndrecht: N. Biddeman te Rotterdam.

Bedankt voor:

Broek op Langendijk: A. Gruppen te Vlissingen.

Intrede te:

Slidrecht: J. A. Biekel, Tekst Exod. 25:22.

GEREFORMEERDE GEMEENTEN.

Tweetal te:

Vlaardingen: G. H. Kersten te Ierseke en H. Kievit Jr. te Veenendaal.

Beroepen te:

Vlaardingen: G. H. Kersten te Ierseke.

NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK.

Drielal te:

Maarsse: H. J. van Schuppen te Groot-Ammers, J. J. Timmer te Ermelo en E. Warmolts te Heerde.
Vlaardingen (vac. J. Kat): D. J. v. d. Graaf te Ridderkerk.
H. J. van Schuppen te Groot-Ammers en Ph. J. Vreugdenhil te Gorinchem.

Beroepen te:

Aagtekarte: cand. J. W. Noteboom te Rhoon.
Buikdoot (loc.): N. J. Capedo te Marken.
Hoogeveen (vac. B. Bartlema): H. J. van Schuppen te Groot-Ammers.
Molkwerum: cand. G. Gerbrandy te Nijland (Fr.).

Aangenomen naar:

Rheene: A. G. v. Willemswaard te O. en W. Souburg.

Bedankt voor:

Nijkerk o. d. Veluwe: H. J. van Schuppen te Groot-Ammers.
Ouddorp (Z.-H.): A. Dekker te Opheusden.
Waarde bij Woerden: H. J. van Schuppen te Groot-Ammers.
Zegveld: A. Latijn te Muiden.

Afscheid van:

Haarlem: Dr. S. P. H. J. Berkelbach v. d. Sprengel, Tekst Joh. 17:3.

Intrede te:

Beunekom: J. C. van Apeldoorn, Tekst 2 Cor. 8:9.
Beuningen: J. G. Knottners, Tekst Gal. 1:11.

Overleden:

De Y. Doornveld H. te Hoerelaken.

NIEUWE BIJBELVERTALING MET KORTE VERKLARING

Bij J. H. KOK te KAMPEN
verscheen heden:

De Klaagliederen

OPNIEUW
UIT DEN GRONDTAKST
VERTAALT EN VERKLAARD
door

Prof. Dr. G. CH. AALDERS

Hoogl. aan de Vrije Universiteit

Oct. Formaat-119 pagina's

Prijs in stap linnen band f 1.90.

Ter perse ging:

JESAJA, deel II, door Prof.

Dr. J. RIDDERBOS.

Vraag van de reeds

verschenen deelen in deze

serie uitvoerig prospectus.

NIEUW

Spoedig zal verschijnen
bij J. H. KOK te Kampen:

GEPLUKTE AREN

BIJBELSCH DAGBOEK

DOOR

Ds J. J. KNAP Czn

366 pag. in twee kleuren
gedrukt. Benevens Re-
gister van de dagelijkse
te lezen Schriftgedeelten
en de behandelde Teksten

Prijs geb. in stempelband

f 3.90.

In geheel leder gebonden

f 6.50.

Uitgave van
OOSTERBAAN & LE COINTRE
Goes

J. C. WIRTZ Cz.

BEKNOPT OVERZICHT DER KERKGESCHIEDENIS.

VIERDE vermeerdeerde druk

Prijs 40 cts.

Gratis-verspreiding van „DE REFORMATIE"

Voor GRATIS-VERSPREIDING van lectuur aan
Hollandsche patiënten in binnen- en buitenland-
sche Ziekenhuizen, en Sanatoria, houdt de Leider
van het Muziek-Ensemble ten behoeve van
Ziekenhuizen,

J. P. C. MEEUWSE
VLIETSTRAAT 2 TE AMSTERDAM

zich gaarne aanbevelen voor gelezen
exemplaren van „DE REFORMATIE".

300 INRICHTINGEN STAAN OP DE LIJST.

Bij J. H. KOK te Kampen
verschijnt Maandag 14
December a.s.:

„ONS ALLER MOEDER"

EEN WOORD VAN VOOR-
LICHTING EN GETUIGENIS
INZAKE DE KWES-
TIE-GEELKERKEN

DOOR

Ds C. B. BAVINCK,
Ds N. BUFFINGA,
Ds J. DOUMA,
Ds J. H. SILLEVIS

SMITT

en Dr B. WIELENGA.

INHOUD: I. Verklaarbare
onrust. — II. „Onze
zaak." — III. Ons stand-
punt. — IV. Het uit-
breken van het conflict.
— V. De onderzoek-
vragen. — VI. Dreigen-
de gevaren. — VII. De
mogelijke oplossing. —
VIII. Bijlagen.

Prijs 50 cent.

Verkrijgbaar bij alle
Boekhandelaren en bij den
Uitgever.

N.V. „REFORM"
Dir. E. BOERMA
Groningen, Amsterdam
Roosstraat 58, Rekis 70
Dames en Heeren-
kleedermakerij
Coopius door het ge-
hele land te ontbieden

NU WORDT HET HOOG TIJD

dat ge de benodigde Zondagschool-
uitgaven voor het Kerstfeest bestelt.

„Nu zou ik u willen aanraden, lezer en lezeres, gij die Zondagschool houdt, gij die les op een dagschool geeft, gij die werkzaam zijt aan een inrichting, waar kinderen zijn, gij ouders en verzorgers, die soms zoo zoekt naar goede boekjes voor uwe kinderen, gij weldoeners der jeugd, — laat u Callenbach's uitgaven voorleggen. . . . Alles is even keurig, zorgvuldig afgewerkt, 't geheel den indruk makend van tot in alle onderdeelen verzorgd te zijn."
„Timotheüs", 21 Nov. 1925.

Volg dien raad op en raadpleeg onzen catalogus
G. F. CALLENBACH - Uitgever - Nijkerk

Zooeven verschenen:

HEILIG HUWELIJK

DOOR P. NIEUWSTRATEN.

Belangrijke Religieuze familieroman.

Een boek voor onze jonge menschen. Een boek uit en voor dezen tijd.

Prijs in stempelband f 2.75 — in omslag f 2.—

Uitgave van J. VAN DER WAL - Bruinisse.

GROEN

ELOUT

MACKAY

KUYPER

LOHMAN

DE VISSER

Van bovenstaande pleitbezorgers van het Christelijk Onderwijs lieten wij GROOTE PORTRETTEEN vervaardigen in koper-diepdruk. De prijs van dit zestal portretten in 1/16 (buitenmaat 37 x 48 c.M.), verpakt in kist, bedraagt f 30 — inclusief emballage. — Bestellingen kunnen onmiddellijk worden uitgevoerd.

GOES.

OOSTERBAAN & LE COINTRE.

ZONDAGSSCHOOLROOSTERS 1926

VERSCHEEN HET ZOO GUNSTIG BEKEND STAANDE
ZONDAGSSCHOOLROOSTER VOOR 1926, BEWERKT DOOR
Ds N. A. DE GAAY FORTMAN

Bestellingen worden aangenomen bij
elken solieden Boekhandel en rechtstreeks bij de Uitgevers
W. BOEKHOVEN & ZONEN - SOMMELSDIJK

PRIJS f 0.08

BIJ 100 STUKS F 0.06

„De Reformatie" is door zijn
grote oplage HET blad voor
FAMILIE-ADVERTENTIE.
Onze Gereform. kringen ge-
lieven daarmede te rekenen.

Hebt Gij al kennis
- gemaakt met -

DE MAATSCHAPPIJ

Christel. Sociaal-Economisch
Weekblad.

onder redactie van onze
meest bekende mannen en
vrouwen

?

Zoo niet, vraag dan nog
heden proefnummers aan de
DRUKKERIJ ORANJENASSAU
BAARN

Dit belangrijke, goed ge-
illustreerde tijdschrift, zoo
goed als zonder uitzonde-
ring gunstig beoordeeld
en door de Christelijke
Pers hartelijk aanbevolen,
kost slechts f 2.50 per
halfjaar en valt daarom
onder het bereik van ieder,
die op Sociaal-Economisch
gebied voorlichting van
Christelijke Voormannen
wenscht.

Ondergeteekende

te

adres

abonneert zich op

wenscht proefnummers v.

De Maatschappij

In open envelop gefran-
keerd met 2 cts. postzegel
te zenden aan de Drukkerij
Oranje Nassau te Baarn.

Medewe

C. Br

De J.

dam;

's-Grav

Prof. D

INHOUD: Adv
en 200). —
vertaling la
niet aanvaar
Roderbos.
(Slot.) I
literatuur e
(Slot.) — 2
Jung. I. —
Penschoow.

Het uitzi
leert hem

Het „kon
den Geest

Maar zor
de toekomst
wachten de
wel onrust

op aarde n
naar een b
treuren ove

Zal er ee
den christe
dan is het

rie als ove
zaak van d
en moeite

van den Ke
ook valt, te
in verband

tus binnen

Het roepe
alleen weerl
neer hij zi

Vorst, Wien
roeft niet o
het onze z

de zaak va

En wij o
goed gaat.

wint. En v
Godes. En

Christus.

Zie, dat

de uiteindel
levenden e

ligmaker.

Maar nu

We leven

vliegen aan

doet verliez

schaft rijkd

te houden.

Wachten

kent een „i

— een kwa

onderstellen

ons leven

De snelle

opeenvolging

we zoo we

dat we zoo

moelijk er

zien. Dat wa

wat daar is

heeft naar

Wanneer

het zeker w

Maar ove

En Hij k

met zijn Ke

opheffen na

onder open

Maar da

voor het d

ringen. Da

arbeiden vo

wij doórlie

het onbetee